

Gedachten over de opstanding van Jezus

“Pasen?” sprak de man verbaasd. “Natuurlijk vier ik Pasen. Lekker weg van het werk, goed eten en plezier. Wat wil je nog meer?”

Maar toen ik hem over de opstanding vroeg schoot hij uit zijn slof. “Allemaal goed en wel, maar dat is gewoon verzonnen. Niemand kan uit de dood opstaan en dat hele verhaal is bij elkaar gelogen door de volgelingen van Jezus. Wij weten inmiddels wel beter.”

Dat *beter* heeft voornamelijk weinig zoden aan de dijk gezet, getuige de staat waarin de wereld verkeert. Maar zijn er geloofwaardige bewijzen, feiten of verklaringen omtrent de Opstanding voorradig die ons kunnen sterken in onze overtuiging dat de Opstanding geen fabeltje is, maar dat Jezus wel degelijk uit de dood opstond?

Volgens vele Bijbelwetenschappers en geschiedkundigen zijn die er zeker en het is goed hier ons licht eens over te laten schijnen. De opstanding is tenslotte het centrale principe van ons geloof. Niet alleen getuigt de opstanding van de immense kracht van Jezus Christus, maar bewijst het ons ook dat Jezus werkelijk was wie Hij beweerde te zijn in de Schrift; de Zoon van God en de Messias. Jezus zei: “Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook al sterft hij.” -Johannes 11:25. Los van Christus is er geen opstanding en los van Christus is er geen eeuwig leven. Jezus geeft niet alleen leven, maar Hij *is* het leven, en daarom heeft de dood geen heerschappij over Hem. Door op te staan uit het graf toont God ons Zijn absolute soevereiniteit over leven en dood. Hieronder volgt een korte opsomming van de bevindingen van Bijbelonderzoekers over de Opstanding die je geloof kunnen sterken.

Als de Opstanding niet waar is...

dan is ons geloof waardeloos

Als Jezus niet is opgewekt uit de dood, dan is het Christendom niet waar. De apostel Paulus zegt het volgende in zijn eerste brief aan de Corinthiërs: “En als Christus niet weer levend is geworden, dan heeft uw geloof geen betekenis en zijn uw zonden niet vergeven. Maar zo is het gelukkig niet! Christus is weer levend gemaakt, als eerste van de velen die gestorven zijn. -1 Corinthiërs 15:17,21

Als de opstanding niet waar is, maar verzonnen werd... zouden de apostelen niet zo negatief over hun eigen levens schrijven

De schrijvers van het evangelie schromen niet om een aantal gênante feiten over de apostelen op te schrijven. Het feit dat de evangeliën beschamende verslagen over de apostelen bevatten, zoals het feit dat Petrus Jezus drie keer verloochende en dat alle apostelen Jezus in de steek lieten toen hij werd gearresteerd, wijst op hun echtheid. Het is onwaarschijnlijk dat mensen een verslag zouden verzinnen dat henzelf in een kwaad daglicht stelt.

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zou de eerste getuigenis niet van vrouwen gekomen zijn

Vrouwen waren de eerste getuigen die Jezus zagen na zijn opstanding. De getuigenis van vrouwen werd in de eerste eeuw in Israël niet in de rechtszaal geaccepteerd. Als iemand een verhaal zou verzinnen over Jezus die na Zijn dood aan mensen verscheen, zou de keuze van vrouwen die Hem als eersten zagen een zeer vreemde keuze zijn die de geloofwaardigheid van het verhaal alleen maar zou aantasten.

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zouden de apostelen geen martelaarsdood gestorven zijn

Elk van de twaalf apostelen stierf de martelaarsdood, behalve Johannes, die naar het eiland Patmos werd verbannen, en Judas Iskariot, die Jezus verraadde en zichzelf daarna ophing. Het is bekend dat mensen voor een leugen zijn gestorven omdat zij geloofden dat die leugen waar was, maar het is bijna onmogelijk iemand te vinden die voor een leugen

zou sterven in het volle besef dat die leugen inderdaad vals was. Het is hoogst onwaarschijnlijk dat de discipelen hun leven zouden hebben gegeven voor een bewering die zij zelf hadden verzonnen.

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zouden er geen betrouwbare getuigen zijn geweest

Schriftelijke verwijzingen over Jezus' opstanding dateren van ongeveer 20 jaar na de gebeurtenis. Volgens de nieuwtestamentische schriftgeleerden D. A. Carson en Douglas Moo in hun boek 'An Introduction to the New Testament', geeft historisch bewijs aan dat de brief van de apostel Paulus aan de Corinthiërs, waarin hij schrijft over het leven, de dood en de opstanding van Jezus, ergens in het begin tot het midden van de jaren 50 werd geschreven. Het feit dat Paulus over de opstanding van Jezus schreef en dat veel mensen (meer dan 500) Jezus na Zijn kruisiging en begrafenis weer levend gezien hebben, en dat zo dicht bij de feitelijke gebeurtenis, is een sterk bewijs voor de nauwkeurigheid van de woorden van Paulus. Er waren ongetwijfeld mensen die in de jaren 50 in het Romeinse Rijk leefden die weet hadden van de kruisiging van Jezus en die hadden Paulus' bewering over de wederopstanding zeker aangevochten als ze wisten dat die onwaar was.

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zou de steen bij het graf niet weggerold zijn

De steen die het graf bedekte was weggerold. Jezus of de engelen rolden de steen weg, niet zo zeer zodat Jezus eruit kon komen, maar zodat anderen erin konden en zo zagen dat het graf leeg was, als bewijs van de opstanding. De steen woog ongeveer 2 ton en er zouden veel sterke mannen nodig zijn geweest om die te verplaatsen. Het graf was ook verzegeld en werd bewaakt door Romeinse bewakers, dus het idee dat de discipelen het lichaam 's nachts stiekem weghaalden is moeilijk te geloven. Als de graftombe niet leeg was geweest, had niemand gesproken over een opstanding.

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zouden de Romeinse

soldaten hun werk beter gedaan hebben

Het is hoogst onwaarschijnlijk dat de Romeinse bewakers zouden hebben geslapen tijdens de diefstal van Jezus' lichaam. Slapen tijdens de dienst werd bestraft met de dood. De Romeinse bewakers waren getrainde mannen die hun werk uiterst serieus namen. Bovendien was de graftombe bedekt met een grote steen, en de mogelijkheid dat de discipelen de steen konden verplaatsen om het lichaam van Jezus te stelen zonder dat de Romeinse soldaten het zouden opmerken, is op zijn zachtst gezegd ver gezocht.

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zouden de discipelen niet zo ingrijpend veranderd zijn

Ook de opmerkelijke transformatie van de discipelen getuigt van de opstanding van Jezus. De geleerde Douglas Groothuis schrijft in zijn goed onderbouwde boek 'Christian Apologetics: A Comprehensive Case for Biblical Faith': Deze discipelen veranderden vrijwel onmiddellijk van neerslachtige, ontredderde en treurende volgelingen van een gekruisigde rabbi naar vurige apostelen die er op uit trokken om het Evangelie vrijmoedig te verkondigen. En dat gebeurde nadat zij de opgestane Christus hadden aanschouwd. De daadwerkelijke opstanding van Jezus is de beste verklaring voor de transformatie van de discipelen die hun lafheid, wanhoop en verwarring achter zich lieten en bereid waren om vervolging, ontbering en zelfs martelaarschap te ondergaan ter wille van Jezus en Zijn evangelie.

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zou het graf niet bekend zijn geweest

Jezus was begraven in een bekende graftombe. Schrijver William Lane Craig (Knowing the Truth About the Resurrection) schrijft dat als de discipelen de hele boel verzonnen hadden het heel wat gemakkelijker zou zijn geweest om te beweren dat Jezus was opgestaan als hij in een onbekend graf was begraven. De exacte locatie van de plaats waar Jezus begraven werd wordt in drie van de evangeliën vermeld -Mattheüs 27:57-61; Markus 14:42-47; Johannes 19:38-42.

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zou er geen geschiedkundig

bewijs zijn

De alom gerespecteerde Joodse historicus Flavius Josephus erkende de historiciteit van Jezus en Zijn executie door toedoen van Pontius Pilatus. Josephus' 'Oude Geschiedenis van de Joden' (circa AD 93-94) bevat twee passages over Jezus. Het Testimonium Flavianum vermeldt specifiek de executie en wederopstanding van Jezus:

“Rond deze tijd leefde Jezus, een wijs man, als men hem een man zou moeten noemen. Want hij was iemand die bijzondere daden verrichtte, een leraar van mensen die de waarheid graag aanvaardden. Hij wist vele Joden en Grieken voor zich te winnen. Hij was de Christus. En toen Pilatus hem, op beschuldiging van de voornaamste mannen onder ons, tot het kruis had veroordeeld, hielden degenen die hem liefhadden niet op over Hem te spreken. Hij verscheen aan hen op de derde dag, hersteld in het leven, want de profeten van God hadden deze dingen en duizend andere wonderen over Hem voorspeld. En de stam der christenen, naar hem zo genoemd, is tot op de huidige dag niet verdwenen.”

Als de opstanding niet waar is maar verzonnen werd... zou het Christendom niet zo snel gegroeid zijn

De wederopstanding van Jezus is de enige plausibele verklaring voor de snelle groei van het christendom in de eerste drie eeuwen na Christus. Benjamin B. Phillips verwijst naar de bevindingen van historicus Rodney Stark over de groei van het Christendom in de jaren na de opstanding, waarin de kerk met veertig procent per decennium groeide:

“In minder dan 300 jaar groeide het Christendom van een kleine, onbelangrijke Joodse sekte uit naar een machtige groep volgelingen, groot genoeg om vervolging te rechtvaardigen. Het Christendom werd de grootste godsdienst in het Romeinse Rijk, wat keizer Constantijn ertoe aan zette deze religie uit te stampen om zo de controle over het rijk te houden.”

Wat een zegen te mogen geloven in de opgestane Koning die voor ons de poort naar God voor altijd heeft open gezet. Hou je maar vast aan dat prachtige Woord dat ons is gegeven voor onze troost, leiding, hulp en kracht.

Vrolijke Paasdagen!